

Stavba školy na Slivici

Z kroniky Školy obecné na Slivici

Škola - základ života

Naši předkové znali význam tohoto rčení a proto se snažili vytvořit dobré podmínky pro vzdělání svých dětí.

Císařovna Marie Terezie zavedla povinnou školní docházku pro děti ve věku od 6 do 12 let, aby se zvýšila obecná vzdělanost obyvatelstva. Všeobecný řád školní, oficiálně vydaný 6. prosince 1774, upravoval mimo jiné i síť škol. V obcích, kde byla fara, byly zřízeny farní čili triviální školy, v nichž hlavními předměty bylo čtení, psaní a počítání.

V krajských městech to byly školy hlavní, kde byla výuka rozšířena i o předměty poskytující praktické dovednosti pro povolání. V hlavních městech pak byly školy normální, které měly ještě širší učební osnovu a zabezpečovaly i prvotní přípravu učitelů. K zavedení povinné školní docházky došlo u nás se značným časovým předstihem před většinou evropských zemí.

Počínáme ve jménu Páně l. 1884.

V nynější školní obci Slivické chodily dříve děti do školy Milínské. Když ale škola v Milíně nepostačovala a jednalo se o postavení školy nové v Milíně, žádaly obce: Brod, Jeruzalém, Jesenice, Lešetice, Lěčice a Konětopy spolu s důst. farním úřadem na Slivici vysokou c. k. zemskou vládu v Praze o povolení, aby pro sebe svou školu na Slivici postavit mohly.

Heslem „Dokud síla hledíme díla, by památka po nás zbyla“ a uvedeným textem začal psát zakladatel knihy „Škola obecná na Slivici“ pan František Fousek kroniku této školy. Jak o sobě sám napsal, „narodil se v Příbrami, v domě č. 437 dne 2. ledna r.1856, studoval učitelský ústav v Praze a byl v m. červnu r.1876 aprobován. První jeho štace byla v Milíně, kde byl podučitelem od 15. září 1876 do 15. června 1877, načež byl vyzván slavnou c. k. okresní školní radou, aby od 15. června 1877 převzal zat. správu* jednotřídní – pak dvoutřídní – ob. školy ve Velké Pečici na dobu neurčitou. Když pak p. Alois Dobeš jmenován byl říd. učitelem ve Velké Pečici, přistěhoval se pisatel těchto řádků – jak již svrchu praveno – na Slivici“.

Poznámka: * zatímní správa

V době, kdy uplynulo 145 let od otevření školy, si jeho slovy připomeňme období a situaci před výstavbou první a druhé budovy obecné školy. Závěrem pak vzpomeňme na oslavu v roce 1927 k 60. výročí školy. Možná, že text bude po více jak 100 letech někdy méně srozumitelný, leč děkujeme pisateli za zaznamenání událostí té doby.

Pokračujeme ve výpisu kroniky:

„Výs. c. k. zemská vláda nařídila za tou příčinou měření vzdálenosti Slivice od Milína a vzdálenost ta byla změřena a udána na tisíc (1000) kroků. Na tom základě vyhověla c. k. zemská vláda žádosti jmenovaných obcí dekretem ze dne 5. dubna l. 1838 čís. 3219 a sice dle §§ 336 a 337 polit. zřízení školního a spolu vybídla c. k. okresní úřad v Příbrami, aby potřebný plán a rozpočet na stavbu školy na Slivici vypracoval a dotýčná akta stavebnímu ředitelství do Prahy zaslal. Tímtéž dekretem jmenuje tuto nově povolenou školu na Slivici vys. c. k. zemská vláda školou farní.

Dále nařídila vys. c. k. zemská vláda okresnímu inginiéru, protože stavba školní budovy na Slivici pro jmenované obce vidí se býti potřebnou, a protože již dle guberniálního dekretu ze dne 20. února l. 1832 čís. 33 stavba školy v Milíně povolena jest, aby pro výše jmenované vyškolené obce ze školní obce Milínské, jak pro školu Milínskou, tak i pro školu na Slivici vypracoval potřebné plány a k dalšímu jednání ty též guberniální vládě předložil. Zároveň se nařizuje, aby počet dítek obou škol se sepsal a do 14. dnů předložen byl, i aby vyjednal s c. k. úřadem Příbramským v dotaci pro učitele Slivického, jakož i o potřebném topivu a aby do Prahy zprávu podal.

Od této doby až do roku 1852 byly stálé boje se strany Milínských s výše jmenovanými obcemi, neboť Milínští zbudování školy na Slivici zničit usilovali.

Téhož roku 1852 dosazen na faru Slivickou důst. Pán Antonín Štika, jenž byl zde vikářem a který se vši energií pro zbudování školy na Slivici pracoval.

Po mnoha odbývaných kommissích rozhodlo konečně vys. c. k. místodržitelství dekretem ze dne 15. dubna l. 1852 čís. 1883 ve prospěch výše-jmenovaných obcí a stavba Školy na Slivici opětně povolena, hnedle

na to a sice dne 26.června 1852 č.4649 rozhodlo vys. c. k. místodržitelství, aby se stavěla škola na Slivici o třech třídách a přiškoleny k ní obce: Konětopy, Jerusalem, Háje, Jesenice, Lešetice a Zdaboř. Tomuto rozhodnutí vys. c. k. místodržitelství bránil se sl. patron kostela Slivického nechtě na se vzítí patronát ani školy Milínské, ani školy Slivické, toliko za odškodnou nahražoval Milínu částku 1000 zl. vzdávaje se spolu veškerého patronátního práva školního.

Výše jmenovaný vikář Antonín Štika chtě míti část osady svojí soustředěnu, usiloval o to, protože obce Brod, Žežice a Háje nikam přiškoleny nebyly, nýbrž měly svého pokoutního učitele, by tyto obce i s Laskem přiškoleny byly na Slivici. Tyto však břemen se bojíce – když se škola na Slivici měla uskutečniti – couvli; takže obec Brod chtěla přiškolená býti k Příbrami a poněvač tam odmrštěna byla, přiškolila se k Milínu, domnívajíc se, že tam takových břemen jako na Slivici neponese, kdežto Háje jsou přiškoleny k Dubnu a Žežice na Březové Hory, což je dodnes hněte, dávajíce sobě vinu, že neposlechli pana faráře Štiku.

Od té doby se na novo odbývaly kommisie až konečně r. 1861 rozhodlo opětně vys. c. k. místodržitelství ze dne 5. ledna 1861 čís. 65.402, že mají se zřídití dvě samostatné školní štace a sice jedna v Milíně pro obce: Milín, Buk, Palivo, Brod, Rtišovice, Jesenice, Radětice, Stěžov, Vrančice a Životice, a druhá na Slivici pro obce Konětopy, Lasko, Lešetice, Žežice Jerusalem aniž by se o patronátním právu čeho rozhodlo.

Na základě stálého domlouvání Milínských Laským odtrhli se Lasští od Slivice a přidali se v roce 1862 ke škole Milínské; kdežto Žežice, jak svrchu podotknuto přiškoleny jsou na Březovou-Horu. Tímto způsobem osamotněly obce Konětopy, Lešetice a Jerusalem a byly nuceny – když svou školu míti chtěly – pouze svým nákladem školu si postaviti a to jen o jedné třídě.

Horliví a věrní podporovatelé pana vikáře u věci té byli zejména občané: +Josef Sirotek rolník z Konětopy č.19., František Jarolímek rolník z Lešetic č.24., Matěj Karas rolník z Lešetic č.3., Matěj Kšanda rolník z Lešetic č.1., František Žáček rolník z Konětopy č.11. a Matěj Maršík rolník z Konětopy č.12. Avšak pan vikář Štika nedočekal se postavení školy na Slivici přišed za děkana do Ledče, kde až dosud působí.

Jeho spolupracovník a po něm administrátor zdejší fary Slivické důstojný Pán P. Jos. Pokorný, nynější farář na Slivici taktéž za své administratury věc tu horlivě radou i skutkem podporoval, avšak taktéž nedočekal se na Slivici postavení školy přišed za faráře do Křenovic u Ledče.

Avšak výšejmenovaní občané nesložili ruce v klín, nýbrž horlivě starali se o to, aby již již školu postavenou měli. K tomu cíli zakoupili stavebníště, které jim, přičiněním důst. pana faráře Klumpara, od zdejšího benefícia za 20 zl. r. č. odprodáno bylo, ale Milínští jim opět stavbu kazili, chtěje je přiškoleny míti k Milínu. Za tou příčinou se opět odbývaly kommisce až konečně obce Konětopy, Lešetice a Jerusalem vykazaly se dostatečným počtem (80.) dítek a tu jim v roce 1863 škola opět povolena. Nyní teprve Milín ustál v jejich pronásledování – poněvadž téhož roku školu stavěl, avšak přec na takovém místě, aby v pádu, že by se jmenované obce předce přemluviti daly - měly školu blíže ku Slivici.

Jmenované obce však na svém úmyslu setrvaly a příštím rokem (1864) taktéž ku stavbě školy na Slivici přistoupily. Na stavbu odbývala se veřejná dražba, ve které co nájemce vydražil stavbu tu Jos.Sirotek rolník z Konětopy č.19. za nejnižší cenu 2900 zl.r.č. i byla stavba ta provedena letní dobou roku 1865.

Roku 1866 byla válka Rakousko-Pruská, která měla pro nás neblahé následky; tím se také stalo, že v této nové škole na Slivici začalo se učití až dnem 7. listopadu 1866.

Jakmile budova školní dostavena byla, vypsál bývalý starosta spojených obcí František Jarolímek z Lešetic konkurs na obsazení místa učitele na Slivici následující:

Na Slivici okresu Příbramského, kraje Pražského jest s povolením vys. c. k. místodržitelství od 3. ledna 1861 č. 65402 nově zřízena obecní škola česká, při níž místo učitele s ročním služným 300 zl. r. č. obsazeno bude. Ucházeči o toto místo nechť zašlou vlastnoručně psané žádosti s potřebnými doklady o spůsobilosti učitelské zvláště pak o pokroku v hudbě a zpěvu do 31. října 1865 starostovi školního výboru do Lešetic u Milína.

Školní výbor v Lešeticích dne 26. září 1865.

František Jarolímek, starosta

Konkurs tento byl vypsán v časopise Národ. Žádostí za místo to sešlo se počtem 18 a při volbě konané dne 27. listopadu 1865 zvolen byl většinou hlasů za učitele školy na Slivici pan Vojtěch Švácha, podučitel v Březnici, ačkoli mnozí byli a také hlasovali pro p. učitele Hykeše z Tochovic. O tom zvoleného školní výbor uvědoměl s podotknutím, že spisy volební k vyššímu stvrzení vys. důstojné konsistoři se předkládají.

Taktéž v té příčině okresní školní výbor uvědomuje představenstvo spojených obcí Jerusalema, Konětop a Lešetic, že proti volbě p. učitele Vojtěcha Šváchy žádného rekursu podáno nebylo, notou ode dne 13. srpna 1866 a proto spisy i s přílohami důstojné konsistoři k dalšímu stvrzení dne 2. července 1866 čís. 391. zaslány byly.“

1865

Ke přelomku výborné
výtahy

Pan
Výborný výtah
přelomku

Právní

Pan Výtah výtah
přelomku
Právní

Časové dne 21 listopadu 1865, vyznačen
jako výtah klade za výtahy
výtahy

Oto m, se výtahy, vyznačen
výtahy, výtahy, výtahy, výtahy,
výtahy, výtahy, výtahy, výtahy,
výtahy, výtahy, výtahy, výtahy,
výtahy, výtahy, výtahy, výtahy,
výtahy, výtahy, výtahy, výtahy,

Výtah výtah, výtahy
dne 21 listopadu 1865

Právní

Právní výtahy

Čís. 1800.

Místní školní rada

† Konečnick

Veleclavna e. k. zemská školní rada
vyročením svým ze dne 4. července
1880 č. 15437 povolila v zájme
aby jednotvádní škola na Hlívci
byla o druhou třídu rozšířena.
Výbízí se místní školní rada
by byla zvolena sdružení p. farářem
Jádem vyučování v ro. náboženství
pro této třídy, pak by opatřila za
konitou místnost pro tuto třídu
a žádala veškeré školní pokuty
a nám o tom zprávu podala.

H. e. k. okr. školní rady v
Příbrami, dne 12. července 1880.
Předseda:

Kap.

„V této nové jednotřídní škole začalo se prvně učit, jak již svrchu podotknuto, dne 7.m.listopadu l. 1866 načež dne 16.m.prosince l. 1866 byla zdejší škola dp. Janem Klumparem farářem na Slivici, co zplnomocněným zástupcem kníž. arcib. vikáře Příbramského slavně vysvěcena. Při této slavnosti učitel Vojtěch Švácha v chrámu Páně slavně přísahal a zároveň dosazovací dekret od p. zástupce obdržel...“

„... Škola Slivická vystavena na katastru Milínském pro výše jmenované obce; dle tétéž fassé čítala dítek téhož roku 127 a vyučovalo se denně od 9-11 hodin dopoledne a od 1-3 hod. odpoledne...“

„... Působení učitele Vojtěcha Šváchy na zdejší škole bylo zajisté v každé příčině blahodárné, což posouditi lze z četných listin v zdejším archivu školním uschovaných. Týž zemřel, jsa ve svém rodišti na prázdninách, dne 21. srpna 1871 raněn byv mrtvicí v stáří 45 roků věku svého. Čest budiž památce jeho.“

„... Mezi tím přibývalo hojně dítek v přiškolených obcích takže v létech 1871 až 1876 dostoupil počet dítek jednotřídní ob. školy na Slivici na 180 dítek. (jednostoosmdesát dítek)...

... Za tou příčinou vybízena byla místní školní rada vícekrát slavnou c. k. okresní školní radou, aby se o místnost pro druhou třídu postarala, resp. aby budovu školní přístavkem rozšířila...

... Té doby byl starostou spojené obce Konětopské Matěj Maršík, rolník z Konětopy, ... a tedy také předsedou místní rady školní; dále členy místní školní rady byli: Jan Jilma, rolník z Konětopy, Mat. Havelka, rolník z Jerusalema, Mat. Karas, rolník z Lešetic, Frant. Smolka, rolník z Lešetic a Frant. Dvořák, rolník z Brodu.

Poněvadž předseda této místní školní rady byl velmi nečinný a i jinak u vykonávání povinností lhostejný, nečinila ani místní školní rada, vzdor přísnému nařizování sl. c. k. okresní školní rady a důtklivému naléhání učitele ...“

Jako nástupce zesnulého učitele Vojtěcha Šváchy byl dosazen Alois Dobeš z Březových Hor. Ten, jako správce přeplněné této jednotřídní školy, požádal v roce 1877 o místo řídícího učitele do Pečic a místo obdržel. Na Slivici byl dosazen učitel František Fousek.

„... Místní školní rada dostávala vždy častější a důraznější nařízení od slavné c. k. okresní školní rady, aby se o rozšíření školní budovy postarala.

Roku 1880 v měsíci prosinci byla volba nové místní školní rady. Změna v členstvu stala se pouze ta, že na místo člena a místního dozorce Mat. Karasa z Lešetic, zvolen byl Jos. Mařík, rolník z Jerusalema. Místním dozorcem školním pak jmenován byl p.Frant. Smolka z Lešetic, který ovšem nikdy nepochopil úkolu svého, aniž se o to snažil.

Toho roku čítala jednotřídní ob. škola zdejší 189 dítek ...“

Místní školní rada byla neustále žádána o rozšíření školy. Byla jí i nabídnuta podpora ve formě subvence. Jenže nerozhodnost rady, zda vystavět patro na stávající budově či přistavět třídu k budově na východ nebo na západ, neustále stavbu oddalovala. Bylo 4 krát zadáno zhotovení plánů a rozpočtů, vyhlášená dražba na stavební úpravy čehož důkazem je inzerát v časopisu Horymír. Pro různé názory členů místní školní rady a spory mezi občany vše bylo zbytečné. Přestavba se neuskutečnila.

Pronájem stavby školy.

Na Slivici, okres Příbramský, pronajme se veřejnou dražbou rozšíření budovy školní vystavěním nového patra, dřevárny a studny.

Náklad na stavbu tuto
rozpočten jest na . . 6354 zl. 21 kr.
oprava staré budovy na 200 zl. — kr.
úhrnem 6554 zl. 21 kr.

Před počtím dražby složí se vadium 10% rozpočteného nákladu.

Dražba konati se bude ve školní budově na Slivici **dne 12. února 1882** o 2. hodině odpolední, kdež také výminky dražební, stavební nákresy a rozpočty k nahlédnutí vyloženy jsou.

Z místní školní rady v Konětopech,
dne 18. ledna 1882.

Mat. Maršík,
předseda.

Inzerát z časopisu Horymír 1882 (uložen v OA Příbram)

„... Počátkem školního roku 1883- 84 byly děti školní rozepsány ve tři třídy a bylo jich 198. Až dosud vyučoval děti zdejší školy ve sv. náboženství dp. farář Pokorný. Dne 27. září t. r. přišel za kaplana na Slivici P. Václ. Čermák, známý národovec a odtud, tedy již počátkem tohoto roku školního vyučoval on děti ve sv. náboženství.

Toho roku školního otevřely se při zdejší škole nové dvě třídy a to v místnostech najatých; jedna totiž u Lázníčků a druhá jest najata v Konětopech od starosty Petra Soukupa za roční nájem taktéž 48 zl. r. č. ...“

„... Nyní konečně prohlédla místní školní rada a jmenovitě známý dobrodinec školy se svými přívrženci, že není vyhnutí a že se musí stavěti a to dvě třídy, aby se nájemné dlouho platiti nemuselo.

Pronájem stavby školy.

Místní školní rada na Slivici (okres příbramský) provolává tímto veřejnou dražbu na přistavění čili rozšíření budovy školní jednotřídní v trojtřídní a ustanovuje ku dražbě této **den 6. února 1884 o 9. hod. ranní** v budově školní na Slivici.

Náklad na stavbu tuto rozpočtěn jest na 4959 zl. 58 kr. r. č.

V dražební podmínky a plán nahlédnouti lze u předsedy místní školní rady v Konětopích.

Z místní školní rady na Slivici,
dne 16. ledna 1884.

Petr Soukup,
předseda.

Vypsána jest tedy hned po novém roce dražba na stavbu školy v Horymíru Příbramském a dražba také skutečně provedena dne 6. února 1884. Zároveň sepsány jsou příčiněním dp. faráře a učitele ve schůzi místní rady školní podmínky dražební. Stavbu vydražil p. Václav Karas, rolník z Lešetic, čp. 4 za nejnižší podání 4245 zl.r.č. a měl povinnost neprodleně ku stavbě přikročiti a stavbu s veškerými opravami ve staré budově do konce srpna t.r. odevzdati.

Tohoto školního roku byla inspekce dne 12. února. Nájemce stavby dal hned na místě lámati kámen, svážel i jiný hmot stavební, také nechal hloubiti studnu horníkům, kteří ji uvolili se vyhloubiti smlouvou za 131 zl. od práce, kdežto dynamit a kováře dal nájemce; měla býti hluboká 12 m.

Dne 17. dubna 1884 byl slavně položen kámen základní a sice byla v ten den k tomu cíly sloužena mše sv., načež ubíral se průvod za střelby z hmoždířů a hlaholu zvonů ku staveništi, kdež promluvil dp. farář několik významných slov klepaje při tom na kámen základní; totéž učinil i řídící učitel a ostatní učitelové, předseda místní školní rady i členové této, načež i zástupcové obcí přiškolených a ostatní účastníci slavnosti této; v den ten povolila, po úkonu tomto, místní školní rada dítkám prázdnou.

Tak počala stavba školní budovy na Slivici a pokračovala rychle, neboť zednický mistr, který nájemci stavbu prováděl, pracoval s mnoha lidmi...

... Stavba pod střechou byla již před sv. Petrem a Pavlem ... Stavba se prováděla, leč staveniště dosud zakoupeno nebylo; teprve v měsíci květnu podána žádost prostřednictvím farního úřadu, úřadu patronátnímu za odprodání staveniště ve výměře 400[□]...*

Poznámka: * tj. 29. června

... V červnu téhož roku žádala místní školní rada za vydání subvence na stavbu. Za tou příčinou odbyvala se kommisie dne 22. srpna 1884 a subvence v celém obnosu 1000 zl. poukázána k výplatě. Mezitím se pokračovalo v stavbě až konečně do 13. září tak dalece dospěla, že zhruba byla hotova a že mohla i svému účelu odevzdána býti. Proto také byla dne 14. září 1884 škola slavnostně posvěcena důst. panem farářem Pokorným za asistence kaplana Příbramského p. P. Herouta.

Za tou příčinou byly obě budovy školní zelení, věnci a prapory ozdobeny a v zmíněný den již časně z rána oznamovala střelba z hmoždířů obecnstvu z obcí přiškolených den slavnosti, které se zúčastnily školní dívky v průvodu s družičkami, místní školní rada, sbor dobrovolných hasičů z Milína, horníci z obcí přiškolených v parádní uniformě, vůkolní sbory učitelské, jakož i velmi mnoho obecnstva nejen z obcí přiškolených, ale i z celé osady Slivické."

Za blahobytu zvoni a střelby z hmoždířů ubíral se průvod z chrámu Páně k budově školní a v následujícím pořádku: Za prapory Kostelními pla školní mládež se svými učiteli na tou panny s praporem, pak mládež s praporem, za těmi mužové; pak následovaly družičky vedeny učitkou industriální načež následovalo velké duchovenstvo, za kterým ubírala se sl. místní školní rada a přítomná honorace, končivě pak následovaly ženy. Kolem družiček, důst. duchovenstva a honorace kráčeli členové hasičského sboru a horníci se světlý. Na to odbyván posvátný obřad. Po vykonaném obřadu poděkoval předseda místní školní rady důst. panu faráři na posvěcení školy a odevzdal klíče od budovy řídícímu učiteli, načež ubíral se průvod v témž pořádku opět do chrámu Páně, kde sp. farář měl od oltáře řeč o významu školy a o vychovávání i vyučování mládeže, po které následovaly slavné služby boží čímž posvátný úkon důstojně zakončen.

Slavnostně byla otevřena druhá školní budova. Každý rok opustily školní lavice desítky žáků, aby každý z nich pokračoval na své životní cestě. Jejich učitelé se snažili vštípit jim základní vědomosti, především však je učili lásce k spolužákům, rodině a k přírodě. Svědčí o tom řada školních akcí, jako besídky, stromkové slavnosti - vysazování alejí v krajině, výlety na historické památky nebo do lesů a podobně, ale i účast na akcích obecních spolků či na pohřbech osobností z přilehlých obcí.

Léta plynula, ve třídách se střídali učitelé. Tak najednou je tu 6. prosinec 1923 a ze Slivice se do Příbrami stěhuje p. řídící učitel ve výslužbě František Fousek, zakladatel této kroniky.

„Týž působil na zdejší škole jako říd. učitel téměř 42 roky a dne 31. července 1919 opustil školní službu, jsa dán k vlastní žádosti do výslužby a ubytoval se na Slivici. Strávil téměř celý život na zdejší škole a dějiny školy Slivické jsou těsně spjaty s jeho jménem. Letos opouští Slivici nadobro, odchází z míst, kde vychoval kolik generací a kde na jeho působení bude vždy vděčně vzpomínáno.“

Dne 1. září 1925 nastoupil na místo řídícího učitele František Salivar za Josefa Lišku, který odešel na trvalý odpočinek.

„Dnem 1. září 1926 nastoupil místo říd. uč. Kšanda Václav. Narodil se v Lešeticích v č. 19 dne 5. 7. 1874. Navštěvoval zdejší školu zprvu jednotřídní, později trojtřídní ... Maturoval v r. 1895. ... Letošního roku nastoupil místo ve svém rodišti, kdež doufá, že svoji učitelskou službu dokončí. ... Na počátku roku převzal správce školy od svého předchůdce p. Fr. Salivara veškeré učební pomůcky. Tyto velikou většinou srovnány jsou ve školním kabinetě, kterýž předán byl ve vzorném pořádku. Zásahu o toto uspořádání má p. Salivar, který mnoho času k tomu obětoval, aby učebné pomůcky účelně urovnal, popsal a značkami označil.“

Tak dále v kronice popisuje říd. učitel Václav Kšanda oslavu 60tiletého trvání školy ...

Dne 16. dubna r. 1927 usnesla se místní školská rada po dohodě s učením se sloučením učitelův učebním, že uspořádá se v létě o představení oslava 60tiletého trvání školy naší v Olivici. Slavnost stanovena na 10. července 1927. Protokol obchůdky přijal p. m. n. radu z Křemčického předmostí politické správy v Příbrami a předsedu okresního školního výboru. Slavnost se znamenitě vydařila. V sobotu večer sehráno bylo divadelní představení „Lucie šivota“ v hostině na kopci. V neděli ráno po slavnosti došlo k slavnosti se přívodem pod lipami před kostelem a s prapory učitelů šel na prostranství před školní budovou. Pak byla slavnostně vyvolána a přišlo pořízeno povýšené místo pro různé hosty a řečníky. Slavnost zahájil předseda m. t. rady František Šmolík a řečnický sbor. U slova pak m. n. radu p. m. n. radu z Křemčického, předsedu okr. šk. výboru. Po něm promluvil pak okresní šk. inspektor p. t. Štěpán, pak p. říd. uč. p. výstupu Frant. Fouček, říd. uč. Karel Štárník a říd. uč. Kšanda podal statistické data školy a dějů a krátce historii její. Pak m. n. radu Kšanda Václav. Následovala prohlídka školy a školního kalinětu, při němž účastníci slavnosti - veškeré bývalé řád. uč. a učitelé této školy paprskovali své jména do pamětní knihy. Opoledne koncertovala hudba pod lipami načež odebrala se celá společnost do místního hostince kdež slavnost se dokončila.

Upomínkou je i následující fotografie.

Postupní smlouva o koupi pozemku ke stavbě slivické školy

(text smlouvy, jak ho zaznamenal Josef Valenta v knize O Slivici a památném kostelu sv.Petra)

Veledůstojná pražská arcibiskupská konsistoř ve srozumění s vysokým c. k. náměstnictvím pražským podle vysokého výnosu ode dne 4. prosince 1861 č. 6460 jenž od bývalého c. k. krajského úřadu výnosem 3. ledna 1862 č. 12137 c. k. okresnímu úřadu v Příbrami sdělen, od téhož výnosem od 30. dubna 1863 č. 1937 pol. intimován jest byl: své svolení dala, aby k vystavění zvláštní budovy pro školu, kterou obec Konětopy, Jerusalém Lešetice a městečko Slivice se spojivši, na svůj náklad zříditi a vydržovati chtějí, pozemků k slivické farní náležitých, totiž z pastviny čís. parc. 640a) výměry jednoho jitra 525 □^o mající potřebná část postoupena býti směla — byla nížeapsaného dne a roku mezi důstojným a velebným p. Janem Klumparem, téhož času farářem slivickým a nynějším držitelem a poživitelem slivických farních pozemků jakožto postupujícím s jedné strany a mezi nížeapsanými občany a členy představenstva obcí Konětop, Slivice, Lešetic a Jerusaléma ve jménu a zastoupení právě jmenovaných obcí jakožto nastupujícími s druhé strany, následovní dobrovolná a s výhradou vyššího úředního a patronátního stvrzení ode dneška svou plnou platnost mající postoupení, ohledně trhová smlouva uzavřena byla:

1. Postupuji přítomnou smlouvou, také již skutečně postoupil p. P. Jan Klumpar, farář slivický co nynější držitel a poživatel pozemků, a sice od pastviny pod č. parc. 640/a ve výměře jednoho jitra 525 □^o západně od farního stavení položené dílce výměru 100 čtver. sáhů obnášející a severně od Příbramsko-Milínské silnice jižně od stromčradí z této silnice ke kostelu vedoucího, východně od této silnice a západně od soukromých budov na témž pozemku již vystavených hraničící, jediné k účelu vystavění zvláštní školní budovy pro kterémuž účelu spojení obce Konětopy, Jerusalém, Lešetice a Slivice nížeapsaným občanům a členům představenstva obcí těchto, jakožto nastupujícím ve jménu a v zastoupení těchto obcí kupujícím jeden čtvereční sáh po dvaceti krejcařích rakouského čísla počítaje za oboustranně dobře smluvenou trhovou sumu per 20 zl r. č., rci: dvacet zlatých r. č. do úplného a neobmezeného vlastnictví.

2. Jakmile tato smlouva potřebného schválení dojde, budou nastupující povinni tuto trhovou cenu dvaceti zlatých r. č. postupujícím, a sice do určeného fondu, jenž k přijmutí a k zužitčnění oprávněn bude, bez připočítání s 5% úroky ode dne schválení této smlouvy postupujícím došlé až do zaplacení běžícími (penězi) zaplatiti a z toho pozemku s převzetím práva vlastnictví a používání téhcž od tohoto schválení smlouvy počínaje veškeré c. k. daně zeměpanské a obecní dávky a povinnosti ze svého zapraviti a vybírati.

3. Tato prostora smí jediné pro školní budovy a účele upotřebena býti, tedy jen k vystavění školního domu a vybývající prostora sloužití má za školní dvorek, na němžto jen kolna pro školní a učitelovo dříví potřebná vystavena býti smí; pročež tedy kdyby odedneška do dvou let k obmyšlené stavbě školy nepřišlo, aneb ještě dříve z ní definitivně sešlo, má tentýž pozemek v tomtéž stavu jak přijat byl, opět slivické farně navrácena postupující povinen býti; v takovém případě již snad obdržanou trhovou cenu nastupující mu ihned bez úroků navrátiti.

4. Při zřízení školní budovy mají nastupující zvláštní povinnost, aby dvorek ze všech stran otevřený zdí ve výšce jednoho sáhu ohradili a tuto zeď či zděnou hradbu na svůj náklad v dobrém stavu udržovali.

5. Obě strany se zřikají práva platnosti této smlouvy za příčinou ztracení přes polovičku pravé trhové ceny odporovati.

6. Občané obce Konětop, Lešetic, Jerusaléma a Slivice budou ohledně vyplnění závazků touto smlouvou převzatých naproti postupujícímu solidárně, t. j. jeden za všechny a všichni za jednoho, mezi sebou však toliko tak dalece, jak náklady na zřízení a vydržování této školy vůbec přispívati povinni budou.

7. Veškeré náklady za sepsání této smlouvy, za kolky, vtělení a všechny podniky k dosažení politického dovolení k odstranění zakoupeného a k téhož vložení do pozemkových knih ponесou kupující sami ze svého bez srážky z trhové ceny.

8. Obě strany svolují, aby tato smlouva k účelu převodu knihovního práva vlastnictví části od pozemků slivické faře náležejících, totiž od pastviště č. 640/a po 1 jitro 323 □^o ve výměře 100. □^o za trhovou cenu 20 zl. r. č. na nastupující konkurenci slivické školy, totiž obec Konětopy, Lešetice, Jerusalema a Slivici, pak pojištění v pádu potřeby, trhové ceny etc. a závazků v čl. 3, 4 a 6 této smlouvy od kupovatelů převzatých při tomto ukoupeném domku pro postupující slivickou faru do pozemních knih vložena a vymazána byla.

Na svědomí toho smlouvu uzavřevších stran a dvou svědků vlastnoručními podpisy:

Dáno na Slivici dne 16. prosince r. 1864.

Frant. Sirotek, chalupník i kupující obecní radní z Konětop, Jan Klumpar, farář slivický, co prodávající, Matěj Maršík, kupující, co výbor konětopský, Matěj Karas, kupující, obecní radní z Lešetic č. 3, Matěj Kšanda, kupující, gruntovník z Lešetic č. 1, Frant. Jarolímek, kupující, výbor z Lešetic č. 24, Frant. Karas, kupující, obecní výbor z Lešetic č. 4, Josef Kšanda, gruntovník z Lešetic č. 7, Josef Kohout, rolník čtvrtláník z Lešetic č. 6, Matěj Bartoš, rolník z Lešetic č. 15, Václav Mrvík, gruntovník z Lešetic č. 10, Jan Kopáček, rolník z Lešetic č. 16, Josef Maršík, rolník z Lešetic č. 17, Matěj Mrvík, rolník z Lešetic č. 8, Josef Mašek, šenkýř ze Slivice č. 41.

Ze Slivice. (Svěcení základního kamene.)
Ve čtvrtek, dne 17. t. m. byl na Slivici o 9. hodině ranní slavným způsobem posvěcen základní kámen nové dvojtřídní školní budovy. Sbor učitelský přivedl veškeré žactvo do farního chrámu Páně sv. Petra, kde se i shromáždila místní školní rada, starostové přískolených obcí a četné obecenstvo. Po mši sv., obětované ze známé laskavosti důst. p. farářem Jos. Pokorným, jejíž hlavní části oznamovány salvami z hmoždířů, bral se průvod za hlaholu zvonů k staveništi, kdež vykonal slavné svěcení opět důst. pan farář za střelby hmoždířů a překrásného dojemného chorálu, předneseného ct. sborem učitelským na Slivici. Budiž mu za to vřelý dík. Na to nastalo klepání na základní kámen, což učinil první důst. pan farář, předeslav krátkou, ale zato tím více srdečnou řeč, vzatou ze srdce a vešlou do všech srdcí četných přítomných, o čem svědčilo velké pohnutí; pak pp. učitelové s panem řídícím v čele, občan Josef Láznička, jehož heslo bylo zvláště případné a vynutilo slzu, místní školní rada, nájemcové stavby pp. Karas a Smolka, rolníci z Lešetic, a mnozí jiní — čímž tato krásná slavnost ukončena — spolu s tím srdečným přáním, aby v této nastávající školní budově rostla mládež silná na duchu, věrná vlasti, milá Bohu i lidem.

**Článek v časopise
Horymír,
duben 1884**

Listina

tykající se zřízení školy na Slivici.

Vysoce slavné c.k. místodržitelství schválilo vynešením dne 8. ledna 1881 č. 65402, aby se zřídilo školní stanoviště v městec-
ku Slivici, okresu přibramského, kraje pražského v království Če-
ském pro obce Konětopy, Terusalem, Lesětice a městečko Slivice.

Za tou příčinou dolepsi se za sebe a za své nástupce v prá-
vích pronášíme se takto:

I

Patronát Slivické školy v plné míře a se všemi povinnostmi,
které nyní zákon ustanovuje aneb příště ustanoví, přijímají
na sebe obce Konětopy, Terusalem, Lesětice a městečko Slivice,
na ně tedy náleží, aby veškeré povinnosti patronovy plnili; jim
ale se za to propůjčuje práva podávati na učitelské místo.

(§. 142 p. zř. šk.).

II

Školní budovu zříditi a zachovávatí jsou povinni obce Koněto-
py, Terusalem, Lesětice a městečko Slivice.

III

Školní nářadí opatřiti a zachovávatí v dobrém způsobu
(§. 381 p. zř. šk.) jsou povinni obce Konětopy, Terusalem, Lesětice
a městečko Slivice.

Učební prostředky zjednatí (§. 383 p. zř. šk.) náleží na obce
Konětopy, Terusalem, Lesětice a městečko Slivice.

IV

Topivo školy (§. 391 p. zř. šk.) a to: šest sáhů 30^{ti} palcového
měkkého dříví, pak topivo podle nařízení, daného od guber-
dne 14. provincie 1871 č. 46662 (zb. zák. pro. 1871 str. 636 §. 10)
potřebné při učení opatřovacím, a to: jeden dolnorak. sáh
měkkého dříví, zjednáva se tak, že obce Konětopy, Terusalem,
Lesětice a městečko Slivice se zavazují, dávatí to dříví, tj.
sedm sáhů každoročně v pravý čas ku škole. Dovážeti
budou dříví obce Konětopy, Terusalem, Lesětice a Slivice
a náklad toho budou platiti též obce Konětopy, Lesětice,
Terusalem a Slivice.

V.

Náklad na čistění školních, který dle §. 120 p. 2. st. je určen na 10 zl. 50 v. r., mají nésti obce Konětopy, Jerusalem, Lestice a Slivice.

VI.

Nadání učitelova skládá se :

- a) ze školního a to :
placeného od devadesáti čtyř větší školy naostřovské, jejich podle sazby vyměřené ve vynesení vydaném od vys. ministerium dne 8. dubna 1854 č. 12749 po 5 v. r. týdně, v celku 4 zl. 70 v. r., tedy za 47 neděl 220 f. 90 v. r. (Dvě sta dvacet zlatých 90 v. r.).
- b) V holovosti 79 zl. 10 v. r. (sedmdesát devět zlatých 10 v. r.) as příspěvků obcí Konětopy, Lestice, Jerusalem a Slivice, tak že učitel v celku na školním a příplatku každoročně 300 zl. r. (tři sta zlatých r.) dostáváti má, pročť ono, co by školní méně obnášelo, zmanem příspěvků doplněno bude, jeltž i peněžité, když školné více činilo a přebytek pak na příspěvků peněz, tím méně dáváno býti má.

VII.

Dolepsání přijímáme na sebe povinnost, že budeme slivické, mu učitel vyje podotčení pod VI a) školné a uvezení pod III b) vždy prvního dne každého měsíce anticipanda a sice dohromady v sumě 20 zl. r. (dvacet zlatých r.) odváděti.

VIII.

Náboženství v škole slivické bude vyucovati slivický p. farář neb jej zastupující duchovní.

IX.

Dávati plat za visitaci školy, vyměřený v §. 134 p. 2. st. a nary. vydaním od guber. dne 8. února 1831 č. 44193, néstý na obce Konětopy, Jerusalem, Lestice a Slivice.

X.

Opatřiti vdom a vnočky pro učitel (dle §. 127 p. 2. st.) přijímají na sebe povb narizení o tom platících obce Konětopy, Jerusalem, Lestice a Slivice.

XI.

Sorekupšani povinnosti školu na sebe spůsobem dle práva platným obce Konětopy, Jerusalem, Lestice a Slivice.

/

Poslanosti by se přihlásili dle nařízení vydaného od
ministeria dne 26. ledna 1854 č. 1138 za obecní povinností, za
niž obec Konecny, Terasam, Lektice a Slivice jsou k
spokojení a nerozdělné nuce zavázány.

Toma na svědomí podepsali jsme se všickni v této
listině zřizovací, ježto byla v trojnásobném stejnospi-
su vydávána, z kterýchžto stejnospisů jeden bude chován
u vysoce slavného ek. ministerstva, druhý u vysoce
důstojné arcibiskupské konviktorie, a třetí u obce
Konecny.

v Konecny, dne 30. prosince 1864.

Jan Křt. Dvořák obecní starosta

Maršál Matěj naibor Jan Křt. Dvořák

Jan Křt. Dvořák naibor Jan Křt. Dvořák

Jan Křt. Dvořák

Jan Křt. Dvořák

Matěj Konecny Ladislav Konecny a L. Konecny

Jan Křt. Dvořák Dvořák Dvořák

Matěj Konecny Dvořák Dvořák

Matěj Konecny Dvořák Dvořák

Jan Křt. Dvořák Dvořák

Jan Křt. Dvořák Dvořák

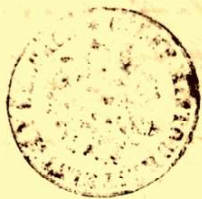
Jan Křt. Dvořák Dvořák

Jan Křt. Dvořák Dvořák

Jan Křt. Dvořák Dvořák

Číslo 1493
Tato listina

zřizovací listina společnosti
od c. k. místodržitelství
v Praze dne 29. března 1865
Místopředseda

Quany
F.

98 $\frac{320}{2}$

14929/865.